

Dítě na sjezdovce

Štěpán Pospíšil
Foto Zbyněk Pavienský

„Já mu asi něco řeknu, vždyť za to ho můžou klidně zavřít,“ zlobí se Láďa při další cestě na vrchol, když pod sebou slyšíme pláč vyděšeného klučiny, který je s každým pádem hlasitější a usedavější.

„Kdyby mu aspoň nechal ty hůlky, terorista jeden!“ nadává za chvíli na stejném místě Láďa už potřetí. Drsný otec sebral dítěti hůlky, které ho rozptylovaly, a teď už na sjezdovce poctivě vykrajují perfektní obloučky. Táta první, plačící dítě v jeho stopách. „Náhodou mu to docela jde,“ začíná se mi ten německý lyžařský rychlokurz pomalu líbit.

Při čtvrté cestě lanovkou už dětský pláč na sjezdovce slyšet není. Táta teď jezdí za synem a vysvětluje, v kterém okamžiku správně přenést váhu na druhou nohu.

Následující jízdy v lanovce už oba mlčíme. S otevřenou pusou sledujeme malého lyžaře, jak se stále větší jistotou sjíždí prudké svahy alpských sjezdovek. Slzy a pláč už dávno vystřídal rozzářený úsměv a veselý smích. Ten tyran ho vážně během chvíle naučil perfektně lyžovat.

Často si i já v životě připadám jako to dítě na zledovatělém svahu. Zkoušení, písemky, maturita – to vše jsou sjezdovky, na kterých se zákonitě musím zabít. Chce se mi křičet a vztekat, že to přece nemůžu zvládnout. Ale moudrý Otec se mého vzteku a slziček nezalekne. Už teď vidí mou pozdější radost, když mu uvěřím a trpělivě budu anglickými slovíčky vykrajovat obloučky v šedé kůře mého unaveného mozku, když zatnu zuby a statečně pojedu v jeho stopě nejprudšími svahy čtvrtletních písemek a jazykových kompozic a když si nechám vzít zdánlivou jistotu hůlek všech taháků, které mě ve skutečnosti jen rozptylují. Zatím si neumím představit, že by mi mohlo být tohle mučení na školní sjezdovce k něčemu dobré, ale zkusím se mu aspoň přestat bránit. Určitě to bude stát za to, až jednou se svým Otcem dorazím se ctí a radostí do cíle své životní sjezdovky k lanovce do věčné radosti.

„Hele, vidíš ho? No to je tyran, vždyť ho zabije!“ vrtí Láďa nevěřícně hlavou, když v lanovce vyjíždíme na sjezdovku. Nějaký Němec tam učí lyžovat své dítě. No, učí lyžovat – postaví ubrečeného synka na vrchol sjezdovky a strčí do něj. „To je vážně síla,“ souhlasím a snažím se v sedačkové lanovce otočit, abych viděl, jestli to ten malý šmudla přežije.

„Připadám si jako exot. Mám milióny otázek a nevím, s kým si o nich popovídat.“ „V Tarsiciovi je teď jedna stránka o všech možných problémech. Zkus tam napsat, třeba ti poradí.“

Otázky, které tě napadají a bojíš se zeptat, nám můžeš poslat na e-mail vrta@tarsicius.cz nebo poštou na adresu redakce. Tvůj podpis změníme.

Registrované partnerství?

V poslední době se snaží homosexuálové získat pro svá partnerství víc práv a někteří poslanci, zvláště z ČSSD a KSČM, je v tom podporují. Proč na to máme jako křesťané jiný názor? Nejdřív si připomeňme, že manželství muže a ženy dostávají snad od všech států na světě určitá privilegia – nižší daně, přídatky, mateřskou apod. Uvědomují si, že manželé rodí a vychovávají děti a tuto dost „nevděčnou“ službu tak oceňují. Rodiče totiž fungují 24 hodin denně, přicházejí často o volný čas nebo kariéru. Homosexuálové by chtěli tytéž výhody pro sebe, i když nemají šanci dát státu to, co rodiče. Přesto na právním uznání svých svazků trvají a říkají jim „registrované partnerství“. Stanou se tak vlastně „příbuznými“ a získají tím mnoho výhod.

Poslanecká sněmovna před Vánoci schválila zákon o registrovaném partnerství. Víme, že církev je proti. Bylo by ale možné říct víc proč?

Vašek, 16 let

Nám křesťanům musí být jasno: osoby s homosexuálními sklony odsuzovat nesmíme. Ale homosexuální chování, tedy intimní lásku mezi osobami stejného pohlaví, musíme považovat za těžké porušení Božího řádu. Bůh ustanovil, že manželství je vztah věrné lásky jedině mezi mužem a ženou. A Boží řád není dobré porušovat – stačí se podívat třeba na životní prostředí. Homosexuálové sice tvrdí, že tuto svou orientaci mají vrozenou, že za ni nemůžou. To je možné, ale existuje spousta dědičných změn a nemocí, za které nemůžeme, ale normální nejsou. Normální prostě je, aby manželství uzavíral muž a žena, aby to byl vztah založený nejen na sexu, ale na obětavé lásce a mohl přivádět na svět děti a tak se stát rodinou.

otec Jiří Kaň, ilustrační foto Zbyněk Pavienský

Brzy

otec Pavel Lazárek
otec Marek Slatinský
ilustrace Jiří Vančura

Liturgie
pro ministranty

budeme profíci!

Mimo vánoční dobu existují připomínky událostí, které s ní velice úzce souvisí. Především se jedná o „Zvěstování Páně“, které je okamžikem Ježíšova početí; a také „Uvedení Páně do chrámu“, kterým dozívají události ze života dítěte Ježíše.

UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

Mé oči uviděly světlo k osvětlení (Lk 2, 30–32)

Rytíř Raniero jel jako blázen: seděl na koni obrácen dozadu a svým pláštěm chránil dlouhou voskovici. Zavázal se přivést světlo od Božího hrobu do rodné Florencie. Během této dlouhé cesty si z něj mnozí utahovali, posmívali se mu a okrádali ho. Nezáleželo mu však na ničem jiném, než aby dostal svému slibu a zavčas zapálil novou svíci. Otrhaný, zarostlý, špinavý a zablácený vjel před florentský dóm. Přinesl světlo.

Kající procesí

Papež Sergej I. ustanovil nejstarší kající procesí k připomínce uvedení Páně do chrámu. Ono představení Ježíše v chrámě uzavírá vánoční slavnosti obětováním Panny Marie a Simeonovým proroctvím a otevírá cestu k Velikonocům jako předzvěst obětování na kříži.

Hromnice

Lidový název svátku je odvozený od tzv. hromnic – svíci užívaných v tomto průvodu a pak během modliteb v bouři, krupobití a v poslední hodině, aby umírající přišel k nehybnému světlu.

Jak se také nazýval tento svátek

Dříve se nazývalo rovněž Očišťování Panny Marie, jelikož čtyřicátý den po narození přinášela oběť v chrámu podle starozákonních předpisů. Obdobně se podle časového rozmezí slavilo Obřezání Páně osmý den po narození, Zvěstování Páně devět měsíců před narozením, narození Jana Křtitele šest měsíců před Vánoce...

Oslava setkání

Jako třetí významný vánoční svátek je oslavou setkání. V jeruzalémském chrámě se setkává (odstupující) Starý Zákon s Mesiášem, kterého pozdravuje jako přislíbené světlo světa. Setkal se stařec s dítětem, kmet v prorockém vytržení s Vykupitelem. Odráží to Simeonovo kantikum. Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka v pokoji, neboť mé oči uviděly tvou spásu...

Vánoce připomínají světlo, které vzešlo, Zjevení světlo, které vzplálo, a Hromnice světlo, které zazářilo na posvátném místě.